

ב"ל (באר-שבע) 27598-09-12 - יהודה סופר נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (באר-שבע) 27598-09-12 - יהודה סופר נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה באר-שבע
ב"ל (באר-שבע) 27598-09-12

יהודה סופר

ע"י ב"כ - עו"ד יעקב רביבו

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד לימור ליבדרו

בית דין אזורי לעבודה בבאר-שבע

[13.01.2013]

לפני: כב' השופט צבי פרנקל

פסק דין

1. הוועדה הרפואית לעררים (נפגעי עבודה) בהתכנסותה ביום 31.7.12 קבעה למערער דרגת נכות יציבה בשיעור של 14.5% בגין פגיעה מיום 17.6.09, דרגת הנכות נקבעה מיום 15.9.09.

2. הוועדה התכנסה מכח פסק דין בתיק ב"ל 17181-01-12 מיום 2.4.12 בו ניתן תוקף של פסק דין להסכמת הצדדים לפיה:

"אנו מסכימים להחזיר את עניינו של המערער לוועדה הרפואית לעררים (נפגעי עבודה) על מנת שהוועדה תתייחס לנכויות שקבעה ד"ר רוזנפלד עירית בנוגע למצב לאחר ניתוח קטרקט וכן בנוגע למצב לאחר ניתוח עם הוצאת זגוגית וזאת כפי שעולה מהמכתב שהוגש לוועדה ביום 06/12/2011. הוועדה תזמן את המערער ובא כוחו ותאפשר לו לטעון את טענותיו בנושאים הנ"ל. הוועדה תפרט ותנמק החלטתה".

3. המערער טוען, כי הוועדה הרפואית טעתה כאשר קבעה את דרגת הנכות לפי התקנות החדשות, לטענתו היה עליה לקבוע דרגת נכות נכון למועד הפגיעה או לפחות למועד בו ניתן פסק הדין בתיק בל 17181-01-12. לאור זאת מבקש המערער לקבוע כי יש להעניק לו דרגת נכות נוספת של 5% בשל הוצאת זגוגית כאמור בסעיף 66(3) שהיה בתוקף באותה עת.

4. המשיב טוען, כי לא נפל פגם משפטי בהחלטת הוועדה מאחר והוועדה הייתה צריכה לפעול על פי התקנות החדשות שנכנסו לתוקף ביום 1.1.12 ולפיהן דרגת הנכות בשל הוצאת זגוגית הינה אפס אחוז. לאור זאת טוען המשיב, כי דין הערעור להידחות.

5. הוועדה הרפואית בהתכנסותה ביום 31.7.12 קבעה:-

"הוועדה התכנסה בעקבות פסק הדין

א. לעניין הוצאת .. קיבל התובע אחוזי נכות בשיעור 5% לפי סעיף 62(2).

ב. באשר למצב לאחר ניתוח זגוגית אמנם לא הייתה התייחסות ולכן הוועדה מתייחסת כעת מצבו מתאים לאמור בסעיף 66(ב)

מצב לאחר כריתת זגוגית 0% (לפי התקנות החדשות)".

6. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי למסקנה כי דין הערעור - להתקבל. הדין שיש להחיל על המערער לעניין קביעת דרגת הנכות הוא הדין שחל במועד שבו ארעה התאונה. אני מקבל את טענת עו"ד רביבו, ב"כ המערער, ולפיה כפי שלא הופחתה דרגת הנכות לכל מי שקיבל דרגת נכות לפי אותו סעיף, אין מקום לקפח את המערער, בייחוד לאור העובדה שהוועדה הקודמת טעתה כאשר לא הפעילה את אותו סעיף.

בעניין זה ר' את דבריו של השופט מצא בבג"צ 6102/96 מיכאל אשר - בית הדין הארצי לעבודה שקבע בסעיף 4 לפסק הדין:

"ככלל, הדין שיש להחיל על אדם, לעניין קביעת חבותו או הכרה בזכות העומדת לו, הוא הדין שחל עליו במועד שבו נוצרה חבותו או צמחה זכותו. והמועד הקובע בענייננו אינו המועד שבו נקבעה לעותר דרגת נכות זמנית המזכה אותו בקיצבה, אלא המועד שבו אירעה התאונה אשר בה נפגע העותר ואשר כתוצאה ממנה נגרמה לו הנכות האמורה. לא יכולה להתעורר מחלוקת, שאילו הגיש העותר את תביעתו לקיצבה במועד, ולא באיחור כה ניכר, היו חלות עליו התקנות כפי שעמדו בתוקפן במועד הפגיעה..."

7. סופו של דבר, הערעור מתקבל במובן זה שעניינו של המערער יוחזר אל הוועדה הרפואית לעררים על מנת שתפעל על פי פסק הדין בתיק בל 17181-01-12 מיום 2.4.12 על הוועדה לקבוע את דרגת הנכות על פי התקנות שהיו בתוקף במועד התאונה. כלומר על פי תקנה 66(3) שקבעה דרגת נכות של 5% בגין הוצאות זגוגית. המערער וב"כ יוזמנו להופיע בפני הוועדה ויוכלו לטעון טענותיהם בעניין זה. החלטת הוועדה תהא מנומקת.

8. המשיב יישא בהוצאות המערער בסך של 1,500 ₪ שישולמו תוך 30 יום מהיום.

9. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור תוך 30 יום לנשיאת הדין הארצי לעבודה, לסגנה או שופט שהתמנה לכך על ידי הנשיאה.

ניתן היום, ב' שבט תשע"ג, (13 ינואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.